

told til 4—6 Kr. pr. kg. Det kan da ikke være bedre end Importregulering. Tværtimod, det er dog en adskilligt mere haandgribelig Beskyttelse, end Importreguleringen og lignende Foranstaltninger kan siges at være. Jeg maa sige, at saadanne Toldsatser virker foruroligende paa os. Rent øjeblikkelig kan de maaske føre til et Resultat, som Industrierne kan siges at være tjent med eller fornøjet med — det er muligt, derom skal jeg slet ikke udtale mig —, men de virker foruroligende af andre Grunde. Thi den Regering, der faar disse Toldsatser til Arv og Bje, foreløbig i hvert Fald, bliver jo paa Statskassens Vegne interesseret i disse høje Satser, og vi ønsker netop ikke at gøre Regeringen stærkt interesseret i saadanne, ønsker ikke at vanskeliggøre Vejen frem til Frihandel, og det vil efter vor Mening ske ved Gennemførelsen af saadanne Foranstaltninger. Jeg forstod jo meget vel, da jeg forleden hørte den højtærede Finansminister række Haanden ud og tale om Luksustold, at det var hans Interesse at faa fat i høje Toldsatser, der talte gennem dette Tilbud.

Vi anbefaler som hidtil de ufarlige midlertidige Kriseforanstaltninger, saaledes som den heromhandlede Lov skaber dem, og føler os overbevist om, at ogsaa Industrierne, Næringslivet som Helhed, ikke blot Arbejderne, er godt tjent med og bedst tjent med en fortsat Udvikling af disse Foranstaltninger. Men vil man endelig andre Veje ud, som der altsaa forlyder saa meget om, saa lad os dog faa det at vide, eventuelt ved denne Forhandling, lad os faa at se, om der er et Flertal for noget andet. Dette Sejgpineri overfor Industrierne er jo utvivlsomt det værste, værre end at faa klar Besked om, at det er forbi, eller at der tænkes indført noget andet. Lad os faa at vide af Venstre, hvorfor man gennemførte Loven i August 1922, hvorfor man derefter undergravede den samme Lov, som Venstre foreslog og gennemførte, og lad os faa at vide, hvad man saa vil nu, hvis man ikke vil Importreguleringens Fortsættelse.

Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag som den sikreste, bedste og fremkommeligste Vej og den, der sikrer Industrierne Mulighed for at kunne fortsætte deres Tilværelse.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Inden jeg gaar over til at omtale selve Sagen, vil jeg gerne herved rette en Tak til den Kommission, der har været

sendt til Svejts, for den fyldige, klare og objektive Beretning, som er aflagt. Den har paa en klar og overskuelig Maade belyst alle de Forhold, som hører ind under dette meget omdebatterede Spørgsmaal, og har været af stor Betydning for Sagens videre Behandling. Derfor gentager jeg denne Tak.

Da Beretningen er omdelt til alle ærede Medlemmer af det høje Ting og formentlig læst, vil det ikke være nødvendigt for mig at gaa stærkt i Detailler, og i øvrigt er Spørgsmaalet jo allerede i mange Henseender stærkt omtalt af den ærede forrige Taler, det ærede Medlem Hr. Stauning. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at Forholdene i Svejts paa væsentlige Punkter ikke kan sammenlignes med Forholdene her i Landet. Naar Svejts har kunnet gennemføre og opretholde en saa omfattende Importregulering og dog forhandle sig til Rette med Udlandet, skyldes det særlig, at Svejts i handelspolitisk Henseende ikke er afhængigt af Udlandet og derfor uden at frygte for Repressalier har fulgt den Fremgangsmaade, man af Hensyn til Landets indre Forhold syntes bedst egnet. Man har saaledes i flere Tilfælde fundet sig foranlediget til helt at hæve Importreguleringen overfor de valutastærke Lande samtidig med, at man i fuldt Omfang opretholder den overfor de valutasvage Lande. Dette Punkt beder jeg meget bemærket, for det beviser, at man her optræder ganske forskelligt til de forskellige Sider, og det kan man kun gøre, naar man er fuldstændig uafhængig. Endvidere lod man i Svejts ikke Restriktionerne have tilbagevirkende Kraft, man gav endogsaa en Frist af fra 3 til 5 Dage, inden Ordningen traadte i Kraft. Det havde naturligvis til Følge, at der indførtes meget store Varepartier, men derved undgik man de overordentlig talrige Klager, vi har haft her i Landet over, at Importører ikke kunde faa købte Varer indført, og det har ogsaa givet Anledning til mange Klager fra Udlandet.

I Svejts er Stemningen for Importregulering i de forskellige Samfundsklasser stærkt afvigende fra, hvad Forholdet er her i Landet. Saaledes er Arbejderpartiet der imod Importregulering, ligesom de Industrier, der eksporterer, er Modstandere ud fra den Formening, at saadanne Beskyttelsesforanstaltninger holder Pris- og Lønniveauet oppe i Indlandet og skaber Vanskeligheder overfor Udlandet. Omvendt er Landbruget og til Dels Hjemmeindu-